

Βούλα Επιτροπική Εισήγηση 2007

ΒΟΥΛΑ ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗ

Ποίηση: ένας θεσπισμένος κώδικας φυσικού δικαίου

Ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της φυσικής τάξης του κόσμου και της φύσης του ανθρώπου είναι το σώμα του. Το ανθρώπινο σώμα είναι ο οργανωμένος μεσολαβητής μεταξύ αυτού και του πραγματικού περιβάλλοντος. Το σωματικό σχήμα είναι το σαρκικό βίωμα που εφάπτεται του φυσικού κόσμου μέσω των αισθητικών εμπειριών, που εκφέρουν και εκφέρονται στην ασυνείδητη εικόνα που έχει ο άνθρωπος για τον εαυτό του.

Πώς η ποίηση συνδέεται με την ανθρώπινη φύση; Η ποίηση παριστά την ασυνείδητη σωματική εικόνα του ανθρώπου και εκφράζει το Λόγο του μέσω της γλώσσας. Είναι ο συμβολικός και μαζί ο ρητός Λόγος μας. Το φυσικό δικαίωμα για ζωή που συναρτάται με την ίδια την ύπαρξη του ανθρώπου, την εν γένει δηλαδή σωματική του υπόσταση, είναι το φυσικό του δίκαιο. Η ανάγκη και η δυνατότητά του να υπερασπίζεται αυτό το δικαίωμα είναι η δικαιοσύνη του. Ο αυτοδίκαιος Νόμος της Φύσης. Η Δικαιοσύνη είναι ΑΠΟΔΟΧΗ της φύσης του κόσμου. Η ποίηση ως εκ τούτου είναι πράξη απόδοσης φυσικής δικαιοσύνης, είναι τέχνη του δικαίου, το δίκαιο της Τέχνης και η Τέχνη ως Δίκαιο. Αποτελεί ανά τους αιώνες την βιωματική εμπειρία του δημιουργού της μέσα στο φυσικό περιβάλλον του, την ίδια τη φύση του και αποδίδει το δίκαιο του εαυτού του. Είναι όμως η ποίηση ένας θεσπισμένος κώδικας; Η πανανθρώπινη ιστορικά Ποιητική Πράξη ως σύνολο σημάτων επικοινωνίας και η σχέση της με την φυσική τάξη πραγμάτων που παράγει την ηθική της συνιστούν ένα ποιητικό κώδικα. Είναι ένας “ανοιχτός” κώδικας σε νέες γλωσσικές προσεγγίσεις και έχει τη δομή της υπόστασης του δημιουργού του-ποιητικού υποκειμένου.

Η ποίηση, ως συμβολικό σύστημα ακολουθεί τον τρόπο, τις μεθόδους και χρησιμοποιεί όλους τους μηχανισμούς που οργάνωσαν το λόγο του ανθρώπου και του καθόρισαν την ύπαρξη, την εν γένει εικόνα δηλαδή του σώματός του. Χρησιμοποιεί δηλαδή τους μηχανισμούς της γλώσσας του. Η γλώσσα γνωρίζει. Μήπως τελικά η ποίηση είναι υπεράσπιση του φυσικού Δικαίου, αποτελώντας με τον τρόπο αυτό δικαία ενέργεια; Εκφράζεται ως δήλωση βούλησης, δήλωση της ανθρώπινης επιθυμίας για ζωή και όταν αποδίδεται είναι δικαίωση, δικαιολογία ύπαρξης. Αλήθεια, που δεν μπορεί παρά να ειπωθεί...

Πρόκειται για φυσική δικαιοπραξία με αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση. Σωματική και ψυχική. Ψυχική βούληση που εκτελείται σωματικά και οδηγεί στην ποιητική Πράξη. Πηγάζει από την γλωσσική μας συνείδηση.

Η ποίηση παράγει εμάς και το δίκαιο της ύπαρξής μας, κατά συνέπεια έχει χαρακτήρα σωματικό, φυσικό, γενετικό, ως εκ τούτου ερωτικό. Είναι το μέσο, το “μερικό αντικείμενο” που υποκαθιστά το “ολικό” της Επιθυμίας μας και υπάρχει για να προσεγγίζουμε την αλήθεια του αρχέγονου μύθου της ύπαρξής μας. Υπάρχει μαζί μας, παράγεται από το δίκαιο της φύσης μας και παράγει το δικαίό της.

